

Elodie Antoine, 'Princesse au ruban' en 'Princesse au diadème', 2014, hennep en mixed media, installatiezicht. Courtesy Elodie Antoine & The White House Gallery, Lovenjoel

In Vlaanderen is de kunst van de Waalse Elodie Antoine (*1978, woont in Brussel) maar weinig te zien. Dikwijls vrouwelijk handwerk zoals naaien, kantklossen en viltten, zacht en best weerd ook. Haar grote tentoonstelling in The White House Gallery in Lovenjoel bewijst dat er genoeg pit in zit, zodat het niet klef wordt. Gaandeweg twijfel je of het wel zo feminien is. "Mijn vader heeft me leren naaien en in bepaalde culturen werd viltten en kantklossen alleen door mannen gedaan. Voor mij zijn dat geen typisch vrouwelijke technieken", besamt ze. Onlangs haalde Aeroplastics in Brussel haar aan boord, en daar exposeerde ze in januari. De huidige expositie was veel eerder

gepland. Toch een paar nieuwe werken, en alles speelt in op de ruimte zodat ook bestaande werken zich anders gedragen.

In de toegangsdreef hangen bubbelige uitwassen van bloemetjesstof en een soort elfenbankjes op boomstammen. In een boom naast de galerie, ooit een adellijk buitensverblijf en dan een verpleegsterschool bij de inmiddels gesloten psychiatrische kliniek, bengelen drie 'Paresseux' van bruine pels. Binnen nog van die luiaards. Gesbetraheerd en meer mens dan beest, zoals dat grote wezen dat wegduikt in een harige witte fauteuil. "Ik gebruik altijd de plaats en de geschiedenis ervan. Waanzin zit ook in mijn werk. De sculpturen met haren van hennep lijken rondlopende waanzinnigen", merkt ze op.

Die recente reeks belandt meteen op mijn lijstje van favorieten, zolang het vrijstaande beelden zijn. Blonde kapsels, nogal dof en dor, staan als betoverde prinsessen voor de ramen. En een grote vlecht met een blauwe strik doet denken aan een zeehond of een moermin. Nog een favoriet zijn al die grote gouden druppels van textiel rond het lavabomeubel, waarvan de bak nu is gevuld met goudkleurig water, alsof de kraan nog loopt. Redelijk minimalistisch eigenlijk, net zoals de video van een opgeroofd papiertje dat kronkelt als een worm.

Niet dat alles even sterk is. De lipstick met een rode boor is wat te veel een surrealistisch object zoals het met pels beklede kopje van Meret Oppenheim, en dergelijke objecten moeten al verduiveld goed zijn om daar vandaag nog mee af te kunnen komen. Doorgesneden ovaal met een dooraderde binnenkant van vilt, iets als mineralen of rode kool, zijn wat te decoratief. Maar een blauwe binnenkant met holtes doet wel denken aan Anish Kapoor. Nu, het zijn maar details in een prikkelende tentoonstelling met een grote verscheidenheid van werken. Allen daarheen dus. Christine VUEGEN

Elodie Antoine tot 5 juli in The White House Gallery, Groot Park 2, Lovenjoel. Open vr-to van 14-18 u. en op afspraak. www.thewhitehousegallery.be